

Розмова

Павло Глазовий

— Жінку мав я, друже,
Ідеал краси!
Талія тоненька,
Як ото в оси.
А тепер змінилась,
А тепер не та.
Зіпсувала к бісу
Зайва повнота.
Другий головою
Сивою хита:
— Правду ти говориш,
Котяться літа.
Тільки в мене жінка
Й досі, як оса:
Наче й не тоненька,
А проте куса...